

BRAVÓ! 2.

FESTIVALOVÝ DENNÍK BELOPOTOCKÉHO MIKULÁŠ 2021
LIPTOVSKÉ KULTÚRNE STREDISKO, LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ

19.11.21

„ZAČALO SA NÁM
SČINOHERNIEVAŤ!“

PETER ČERVENÝ, REŽISÉR

FOTO: JAKUB JANČO

SPOD RÚŠKA

Cenganie spiežovcov utíchlo, bryndze ešte jesto – ale už to veru nie je májová. Ak pri pohľade na Tatranské štíty zbadáte biele fliačky, nie sú to už ponožky v sandáloch českých turistov, lež sneh. Ovce sa z košiarov salašov vracajú naspäť do maštálí. Blúdím ulicami Mikuláša, na chvíľu sa pristavím pri myšlienke, že Jánošíka visiaceho za rebro by asi drgľovalo od zimy.

Nesvietia lúče skorého leta a kvetované šaty spia v skrini spánkom spravodlivých. Miesto nich sa mi okolo kolien obtáčajú hrejivé kusy látky zimného kabáta a krk mi zdobí šál. Aspoň kým ma opäť objímeš Ty. Blúdím ulicami Mikuláša a hľadám Teba! Priznávam, som trochu nervózna. V lete uplynuli dva roky čo sme sa naposledy videli. Za ten čas, nespomínala som na Teba v závane opojnej nostalgie, ale bolestne, tak, ako to vedia iba tí, čo pocítili skutočnú túžbu. Môj Belopotocký... Toľkokrát som Ti chcela padnúť do náručia, že to už ani neviem spočítať. Toľkokrát som sa chcela nechať opantať tým Tvojim uhrančivým pohľadom a nechať sa zviešť do divadla. Je neskorá jeseň a mňa hreje láska k Tebe, Belopotocký! Sľúbme si, že naše zbohom nepotrvá už nikdy viac než do toho leta presne o rok...

Navždy Tvoja

ZUZANA

DISKUTÉRI – ODVRÁTENÁ STRANA KLÁVESNICE
BIELE DIVADLO, BRATISLAVA

RÉŽIA: MICHAL PAULOVSKÝ

AUTOR: VLADO MORES, POROTCA

ZÁMER SĽUBNÝ – VÝSLEDOK ROZPAČITÝ

To bolo povedané nám... nám bolo povedané to... bolo to nám povedané... povedané bolo nám to...

Tvorcovia mali jasný zámer vypovedať a riešiť ožehavé, aktuálne témy, no ich snaha sa minula účinku. Pomyselné zrkadlo, ktoré nám Biele divadlo nastavuje, je buď zarosené, alebo špinavé, alebo to vôbec nie je zrkadlo. Takže nevidíme vôbec nič, nieto ešte seba. Všetci vieme, že klávesnice sú našou súčasťou, alebo našich detí. Ale čo s tým? Ako to zaujímavo preniesť na javisko?

Diskusia sa nekonala. Dialóg medzi javiskom a hľadiskom škripal a nebolo to vinou diváka. Napriek blízkosti a snahe hercov, divák zostal chladný, bol len nezúčastneným konzumentom. Kde sa stala chyba? Chýbala hlbšia výpovedná hodnota, chýbalo napätie, a napokon aj humor sa tlačil, ale neúspešne. Dialógy cez mobily a notebooky boli nedramatické a retardovali dej. Čo sa týka úvodných kriminovín, tie boli zložené zo štyroch odlišných a protirečivých zložiek: obraz, komentár, živý herec a hudba. Tento kontrast by bol v poriadku, keby aspoň jedna zložka mala potenciál zaujať.

Takto divák namiesto sľubovaného zákusku, dostal studenú kašu. A je to škoda, lebo súbor disponuje zaujímavým hereckým potenciálom. Pomohla by precíznejšia réžia a dramaturgia.

FOTO: MÁRIA VAŠICOVÁ

TOLKO RÚŠOK SA NIKDY ANI NA PROTESTE NESTRETLO.

TOTO NIE JE MODRÝ KONÍK

BIELE DIVADLO – ŠTÚDIO SIMPLEX, BRATISLAVA:
DISKUTÉRI – ODVRÁTENÁ STRANA KLÁVESNICE

FOTO: JAKUB JANČO

#ODVRÁTENÁSTRANAKLÁVESNICE

INSTAGRAM A FACEBOOK DNES HÝBU SVETOM. POZOR, AK SA ZAOČKUJETE, BUDETE TIETO SOCIÁLNE SIETE CHYTAŤ V 5G (MOŽNO SA AJ SPÁRUJETE S BLUETHOOTOM).

Vážení a milí, takto to vyzerá, keď sa stretnú: kaderníčka, premotivovaný aktivista, eco, bio, raw dospievajúce dievča, dôchodca, znudená matka na materskej a zvyšok filozofickej smotánky na verejných fórach. Nastáva diskusia, alebo skôr „paradiskusia“ podložená faktami z časopisu, ktorý popiera Holokaust a tvrdí, že globálne otepľovanie neexistuje. Budeme sa tomu ďalej iba prizerať, alebo (teraz hovorím IBA k očkovaným jedincom) zapneme jadrové reaktory, ktoré máme zabudované v našich pažiach a všetci spoločne vzlietneme k nebesám? Ja už som high!

KOMENTÁRE:

BiGBoY69: tag teba, nech vistrelia aj do vesmýru, ty ouca!

Lenka_f: Spolu to zvládneme, žiaden strach.

Bridget_JOnes: Do piatich rokov budete neplodná autorka a rozpadne sa vám klávesnica.

FerriMercedes: Hovoríte tu o globalnom otepľovaní hlavne je ze tento podradny platok sa tlaci na papier krotého je nedostatok. Pokrytci!

fizeracik: ja si myslím, že máte úplnú pravdu, nenechajte sa odradiť týmito stupidnými komentmi.

GašparkoBelopotocký123: Jó j deti moje, takto sa nerobí divadlo.

majockalienocka: follow za follow?

fodorka: abi ti niekto vnoci okná nevibyl

AUTOR: S.M.

RECENZIA

STANO BELLAN

IŠEL MACEK

FALANGÍR, KOSTOLIŠTE

RÉŽIA: BEINA REIFOVÁ, FREDY SWAN

AUTOR: ROMAN GOMBARČEK, POROTCA

Pokiaľ niekto z vás nepoznal príbeh najslávnejšieho mlátiča šošovice, nevyhnutne potrebuje vidieť inscenáciu divadla Falangír. Tá sa po vzore Akadémie Járy Cimrmana, po vlastnej vedecko-výskumnej osi, rozhodlo odvážne dopátrať k vzniku jednej z najväčších slovenských ľudovo-kultúrnych legiend.

Prvé, čo ma po zhliadnutí záznamu inscenácie napadlo, bolo slovo naivita. A to v najlepšom zmysle slova. Súbor pozostávajúci z dvoch dospelých, šiestich detských hercov a jednej huslistky, veľmi funkčne vystaval príbeh dobovej vidieckej rodinky, v ktorej otec Macek, odchádzajúci za prácou z dediny do mesta, rozpráva svojim deťom dookola, no predsa vždy inak, historku o tom, ako úplnou náhodou obrátil pochodujúce cisárske vojská vždy iným smerom.

Spomínaná naivita kraľovala vo všetkých inscenačných disciplínach; láskavom nárečí, autentickom hereckom prejave, jednoduchých kostýmoch i náznakovej scénografii. To vždy však vo veľmi efektívnej podobe. Občas sa do scény, inak takmer vždy zaplnenej hereckým ansámblom, vmiesili intímnejšie, no ďalej nedohrané scény len o dvoch hercoch. Síce sa vzápätí dej zdynamizoval znovu scénou kolektívnou, spomínaná intimita však zostala bez ďalšieho vysvetlenia či dopovedania.

Spevacke a hudobné výkony v inscenácii boli roztomilo kostrbaté, súboru sa však predsa podarilo jednoduchými skratkami a suverénnymi výkonmi detských protagonistov po svojom reinkarnovať legendárnu Zlatú bránu.

FOTO: MÁRIA VAŠIČOVÁ

FOTOGRAFIA INSCENÁCIE IŠEL MACEK.

FOTOGRAFIA INSCENÁCIE IŠEL MACEK.

FOTO: JAKUB JANČO

ZÁHORÁCKO – SLOVENSKÝ SLOVNÍK

STANO BELLAN

IŠEL MACEK

FALANGÍR, KOSTOLIŠTE

RÉZIA: BEINA REIFOVÁ, FREDY SWAN

AUTOR: A.H.

VTIP DŇA

**Dvaja páni v stredných rokoch
kráčajú okolo Domu kultúry:**

- Ty počuj, ja som tu raz bol
pred rokmi na divadle. Ukrajinskom.
- A?
- Rozprávali ako my.
Strašne vulgárne to bolo.
- Akože rozprávali v nárečí?
- Nie ty pako, tak hnusne nablízko
ako my teraz!

FRIŠKO – prísl. rýchlo, svižne

POTÁT – prísl. potiaľ (označujúc miesto, dĺžku)

CEPY – pod.m. primitívny nástroj na mlátenie obilia.
Značne prospešné na všetky úkony v domácnosti – využitelné ako hudobný nástroj, vojnová zbraň, boj proti patriarchátu, atď.

Pozn.: Nezabudnúť doma, bude sa po ne treba vracaa!!!

MALACKY – pod.m. Hlavné mesto Rakúska – Uhorska.
Strategická poloha na ovládanie celej strednej Európy a blízkych ostrovov. V minulosti obliehaná vojskami (pozri Macek).

Počet obyvateľov: Meniaci sa pravidelne.

Presná poloha: V srdci občanov.

MACEK – pod.m. Podľa Medzinárodnej konferencie o Mackovi skutočná osobnosť. Vynálezca a filantrop. Historicky trpí výpadkami pamäte (odporúčame Ginko, pozn. red.). Na udieranie preferuje šošovicu jedlú (lens culinaris). Je alfa jedinec, ktorý stojí na čele rodiny, má len jedného prirodzeného predátora/nadriadeného.

MACKOVÁ – najviac pod.m. Mackov nadriadený (pozri aj Podpapučník).

FOTO: JAKUB JANČO

VAKCÍNA NA DIVADELNÚ DEPRESIU:

1. **Máte na výber hocijaké miesto v sále!** Ak máte tú potrebu, môžete zabrať aj celý rad! Problém je to snáď len vtedy, keď si spokojne sadnete a vidíte, ako sa usádza porota, a uvedomíte si, že majú oveľa lepšie miesto ako vy. Prepána, ako ste si mohli vybrať také nanič miesto? Veď sa na ňom nedá sedieť a nič nevidíte!

2. **Nemajte zábrany a kľudne sa nahlas smejte v sále!** Prejavte sa! Prežívajte! Kto Vás upozorní? Takmer tam nie je.

3. **Niekoľko pred Vami sa nahlas smeje? Je oveľa ľahšie ho identifikovať.** A môžete si dopriať to blaho sprchovať ho v ľadových pohľadoch pri najbližšom čakaní na obed.

4. **Značne priateľskejšie prostredie pre introvertov.** Myslím, že tu nie je čo vysvetľovať.

5. **Sladké, sladké, sladké!** Tak veľa keksíkov. Tak málo konzumentov.

6. **Žiadne siahodlhé čakanie na kabát.** Keď už sme pri tom, načo si ho odkladať? Kľudne si ho pohodte na zem k nohám. Nikto Vás neokradne. A ak náhodou aj áno, bude oveľa ľahšie si všimnúť, kto nosí nové hodinky.

7. **Príležitosť tešiť sa na budúci rok a plnú kapacitu.**

AUTOR: B.H.

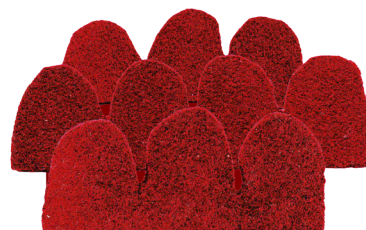

FOTO: MÁRIA VAŠICOVÁ

RECENZIA

JOZEF GREGOR TAJOVSKÝ

MATKA

DIVADELNÝ SÚBOR ŠAPO, PLOŠTÍN

RÉŽIA: MÁRIA GRAJCIAROVÁ

AUTOR: MIKLÓS FORGÁCS, PREDSEDA POROTY

DIVADELNÝ SÚBOR ŠAPO A ICH INSCENÁCIA MATKA.

ROZCUCHANÝ PODTEXT ZA RITUÁLNYM PÁTOSOM

Koho šťastie je dôležitejšie? Kto je povinný obetovať sa pre druhého? Dá sa vzbúriť voči skamenelým tradíciám? Cez Tajovského Matku skúma inscenácia prísny a krutý svet, v ktorom sa, paradoxne, každý snaží o to, aby sa emócie a citlivosť nerozplynuli, vzťahy sa nestali formálnymi putami, diktátmi praktického života.

Tajovského hra je o nemožnej voľbe medzi vlastným šťastím a šťastím druhého, vo svete, kde zriedkavo existuje druhá šanca. V réžii Márie Grajciarovej javisko ovláda od začiatku istá dusivá nemennosť, stiesňujúca nehybnosť, vopred určenosť osudu. Prítomnosť postáv nesie so sebou neustálu existenčnú dilemu, ktorá ale akoby nebola ozajstnou otázkou, ale skôr hrou mysle, ktorá do poslednej chvíle neverí, že individuálna sloboda de facto neexistuje. Existuje len chvíľkový mam, že sa dá vybočiť zo železnej logiky každodenného prežitia a pravidiel komunity. Tým pádom vznikne zvláštne napätie vo svete predstavenia, lebo na jednej strane je pomalé so sviatočným tempo-rytmom postáv, ktoré je zosilnené ťaživým prejavom, až má občas divák pocit, že sa javisko pod postavami prelomí. Na druhej strane je zvláštna bodrosť postáv aj v tých najvyhrotenejších a beznádejných situáciách. Takže za tragickou baladickou predurčenosťou je vždy až-až optimistický vnútorný jas protagonistov.

Vďaka tomuto napätiu, je balvan osudu len nahlodaný iskrivosťou vitálnosti s potlačenou pudovosťou. Najdôležitejším prvkom inscenácie je samozrejmosť, s akou citlivosťou a pozornosťou sa sledujú navzájom postavy. Riešenie konfliktu je vždy komunikáciou, sebestvo je rozhovorom, a nikdy sa nezabudne na citovú nabytosť vzťahov. Každá situácia sa nesie v pátose, ale za ním sú veľmi konkrétne túžby. Herectvo je rituálne sošné, ale sochy nie sú z mramora, ale z hlíny, dreva, a občas ak nie z hodvábu, tak aspoň zo surového plátna. Herecké výkony sú založené na deklamácii, na potrebe krásne sformulovať svoje myšlienky, ale za deklaratívnosťou giest a intonácie je vždy veľmi presný podtext, jasne a zrozumiteľne pomenovaná motivácia. Otrocké idealizovanie esenciálnosti javiskovej formy je v kontraste s každodennosťou túžob a vnútornej rozorvanosti. Na jednej strane v použití hudby, v neustálom zdôraznení problému, v zlovestnej atmosfére je pokora voči konvenciám a snaha vždy demonštrovať základnú tragickosť. Avšak v snažení sa o emotívnu civilnosť vnútorných pochodov, je zase pokora voči ozajstnej ľudskosti, a voči pôvabnej naivite a zraniteľnosti človeka v reálnej situácii. Samotná scéna s trojčlenením troch fáz ľudského života – smrť – metafyzická rovina – kvázi oltár so sviečkami, život – prestretý stôl – fyzická rovina – jedlo, očista – voda – kútik na umývanie – možnosť zmeny, možnosť novej šance – kútik na umývanie.

Predstavenie ponúka aj istú temnosť pudov a ničivosť emócií, ale v tomto ohľade sú ešte rezervy. Koncept je jasný, sme v hlave matky, je to len zúfalá hra s túžbami a v podstate reálne neexistujúcimi paralelnými svetmi. Ale za statickosťou tohto sveta, je dynamika radosti zo života aj v tých najbezvýchodiskovejších chvíľach. Bláznovstvo je nevzdanie sa radosti.

FOTO: MÁRIA VAŠICOVÁ

ŠUŠKAJ DO UŠKA BÁJEČNÁ ŽENA – MÁRIA GRAJCIAROVÁ

AUTOR: Z.G.

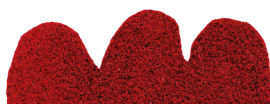
ROZHOVOR S VIACNÁSOBNOU MATKOU, KTORÁ NA SVET PRIVIEDLA NIEKOĽKO INSCENÁCIÍ S DIVADELNÝM SÚBOROM ŠAPO PLOŠTÍN, MÁRIOU GRAJCIAROVOU. TÁTO VSKUTKU BÁJEČNÁ ŽENA, ZVLÁDA OKREM RÉŽIE AJ NÚDZOVÉ HERECKÉ ZÁSKOKY, AKO UKÁZALA V ZATIAĽ POSLEDNEJ INSCENÁCIÍ MATKA. V NASLEDUJÚCOM ROZHOVORE TEDA PRINÁŠAME SONDU DO ŽIVOTA MATKY SÚBORU.

AKÉ JE TO BYŤ MATKOU SÚBORU?

Ťažké, zodpovedné, ale zároveň aj vzrušujúce a zaujímavé. Za roky, ktoré režijne vediem súbor ŠAPO, som mala možnosť sledovať vývoj jeho členov, ich herecký rast a tvárnosť pod mojimi rukami. Niektorých som formovala už od materskej školy, cez detský súbor, až do „dospeláckeho“. Volám ich „moje divadelné deti“ a aj keď sa mi rozprchlí do sveta, stále sme v kontakte a pravidelne sa mi ozývajú (aj z Austrálie). Čo viac si matka môže priať?

PATRÍ MEDZI ŠTANDARDNÉ MATERSKÉ POVINNOSTI AJ HRANIE ALEBO JE TO VEC RODIČOVSKÉJ POHOTOVOSTI?

U mňa je to vyložené vec materskej povinnosti, zaskočiť za dieťa, ktoré momentálne nemôže. Som rada herečkou, ale zo zásady nehrám v tom, čo režirujem, lebo sa neviem „ukočírovať“ na scéne, nevidím sa, tým pádom to nemám počas vzniku pod vizuálnou kontrolou a ja nemám rada polovičnú prácu. Za všetky tie roky som to urobila len dva krát.

DIVADELNÝ SÚBOR ŠAPO A ICH INSCENÁCIA MATKA.

SI ZÁROVEŇ MATKOU HEREČKY – BOLA SI UŽ NIEKEDY OBVINENÁ Z PROTEKCIE?

Nie, nikdy. Nepreferujem svoju dcéru, nedostáva vždy hlavné úlohy. Obsadzujem hercov podľa typológie postáv.

POD POKRIEVKOU – KTORÝ ČLEN SÚBORU VYŽADUJE NAJVIAC MATERSKEJ STAROSTLIVOSTI?

Práve tá herečka, za ktorú som dnes zaskakovala. Na druhej strane je ale prístupná tvarovaniu, nechá sa viesť a akceptuje pripomienky režiséry. Najtvrdohlavejšie a najťažšie tvarovateľné je práve moje vlastné dieťa.

ČAKÁ VÁS TERAZ MATERSKÁ DOVOLENKA, ALEBO UŽ PRACUJETE NA NIEČOM NOVOM?

Žiadna materská dovolenka neexistuje. Je samozrejmé, že matka musí myslieť aj dopredu a keďže túto hru, kvôli mimoriadnej situácii, držíme už druhý rok (vždy hráme 1 kus len 1 rok), mám už vo výhľade novú hru a práve po absolvovaní Belopotockého Mikuláša mi vznikne časový priestor a teším sa, že sa vrhnem na jej úpravu pre môj súbor.

RECENZIA

IVAN BUKOVČAN

LUIGIHO SRDCE

DIVADLO F*ACTOR, PALÚDZKA

RÉŽIA: MICHAL TOMASY

AUTOR: GABRIELA ČECHOVÁ, POROTKYŇA

Divadlo f*ACTOR pod režijným vedením herca Michala Tomasyho sa predstavilo s inscenáciou Luigiho srdce. Herecké vzdelanie režiséra sa prejavilo najmä v prístupe k hercom a možno v tomto prípade hovoriť o fenoméne, ktorému sa v divadelnom svete hovorí herecká réžia. Za výberom divadelnej hry stojí pravdepodobne ambícia režiséra-herca zvoliť takú hru, kde je dostatok postáv, aby každý z hereckého kolektívu mal možnosť skúsiť si zahrať a vybudovať jednu malú postavu. Bukovčanová buffonáda je z tohto hľadiska rozumnou voľbou. Ambíciou režiséra-herca nie je inovatívnym spôsobom interpretovať divadelnú hru, ale na pozadí dramatického konfliktu vystavať priestor pre herecké konanie, čo sa na pôde ochotníckeho divadla javí ako legitímny spôsob. Zatiaľ čo sa postava na smrť odsúdeného Luigiho držala v pomerne civilnom prejave, niekoľko postáv točiacich sa vo víre udalostí okolo Luigiho srdca prinieslo isté štylizované herectvo. Z tohto rámca sa vymyká postava mladého novinára, ktorá inscenáciu veľmi umne v jednom momente spomalí a upokojí, aby sa následne opäť mohol spustiť herecký kolotoč. Ozvlášťňujúcim prvkom inscenácie je zvolený scénografický kľúč. Dalo by sa hovoriť o princípe site specific, kedy scénografia nie je vytvorená, ale tvorí ju jedno konkrétne špecifické miesto. Dvere, schody a balkón dali možnosť pre nie tak bežné priestorové riešenie a to postaviť inscenáciu vo vertikálnej rovine. Princíp bol narušený len raz a to práve v poetickom obraze Luigiho smrti. V prípade Divadla f*ACTOR možno oceniť i prácu s hudbou a pokus o dobový kostým 60. rokov.

PIESEŇ PRE LUIGIHO

Sú 60. roky až 21. storočie 11:30 hod. miestneho času a našim poslucháčom želáme dobré ráno. Na dnešok sme si pripravili bohatý program. Ešte predtým však chceme vyjadriť hlboké sympatie sicílskemu hrdlorezovi, ktorý čaká na naše hity v cele smrti.

Luigi, ak Ti môžeme poradiť, nenechaj sa opantať frivolnou dievčinou, neunúvaj sa s armádnou pobehlicou, nesnaž sa zapredať duševné vlastníctvo skúpemu novinárovi... A v žiadnom prípade never domýšľavým právnikom s koženou brašnou. Tvoje srdce predsa odveky patrí nám! A ako skalnému fanúšikovi našej hitparády Ti posielame básničku napísanú priamo pre Teba! Veríme, že si v cele nájdeš dostatok času na jej zhudobnenie a pošleš nám demáče. Luigi, máme Ťa radi.

ZA SLOBODOU

Na smrť ťa ženú
zviedli ti ženu
a nie jeden, ale dvaja
za tú zbrklosť máš do raja?

Vydrž priateľu,
nekreš z apelu
srdcom svojim, chlapče chtivý
nevybočuj z perspektívy

Tak si ich zabil
synkov pochabých
Čože zmôžu, darmožráči?
Spravodlivosť si ty ráčil!

Fízlov napadni
hitom nápadným
vzdaj sa ženy a nie chlopne
nech ťa báseň múzou kopne!

AUTOR: J.M.

RECENZIA

GIANINA CARBUNARIU

SOLITARITA

ROSART / DIVADELNÉ ŠTÚDIO, RUŽOMBEROK

RÉŽIA: MARIANNA STANČOKOVÁ

AUTOR: DUŠAN VICEN, POROTCA

INSCENÁCIA SOLITARITA NÁM ZAFARBILA JAVISKO NAMODRO.

Už samotný názov predstavenia Solitarita napovedá, že máme dočinenia s niečím kontroverzným, nejednoznačným, protichodným, niečím, čo sa navzájom popiera a zároveň akýmsi zvláštnym bizarným spôsobom dopĺňa. Otvárajú sa tak otázky na možnosti zlúčenia nezlúčiteľného a koexistencie niečoho, čo sa za normálnych okolností vylučuje. Zatiaľ čo SOLITÉR je osoba vyskytujúca sa sama, mimo kolektívu, operujúca výhradne za hranicami spoločenstva, SOLIDARITA znamená spoluúčasť, spolupatričnosť, vzájomnosť, súdržnosť, ochotu vzájomne si pomáhať a podporovať sa.

Otázka teda znie, či je SOLITÉR schopný spoluúčasti a spolupatričnosti? A ak áno, či je ochotný tieto prejavy adresovať aj niekomu inému okrem seba? Ako dokáže fungovať spoločnosť, ktorá je zo svojej podstaty na istú mieru solidarity odkázaná, ak je tvorená solitérmi?

Odpovede na tieto otázky nám ponúka predstavenie ambiciózneho a herecky disponovaného divadelného súboru RosArt z Ružomberka. A odpovede sú to nejednoznačné. Postupne pred nás predstavujú postavy, ktoré o sebe vypovedajú spôsobmi využívajúcimi bezbrehú škálu divadelných prostriedkov. Dokudráma, prvky monodrámy, kabaretné číslo, persifláž, divadlo na divadle, to všetko sa strieda v náležite razantnom a naliehavom rytme súčasnej agresívnej doby. Starosta mesta žongluje s pojmami pri snahe zakryť zámer segregácie a biznisu s firmou miestneho vplyvného podnikateľa. Manželský pár v dôvernej výpovedi popri svojej úspešnosti a solventnosti neplánovane vystavuje aj svoju partnerskú vyhovenosť a neschopnosť nefalšovanej empatie. Pohovor s mladou ženou obnažuje jej bolestnú snahu zakryť svoj pôvod zo strachu, že jej znemožní získať nie príliš lukratívne miesto v pohrebnom ústave. Rozlúčka s obdivovanou divou postupne upadá a klesá z piedestálu jej posledného odpočinku smerom k handrkovaniu sa o parkovacie miesta.

Ako by v tejto spoločnosti zameranej na úzkostlivú snahu presadiť sa za každú cenu, bola solidarita stále prítomná, miestami akoby sa o ňu postavy dokonca neobratne pokúšali, je však stále odsúvaná nabok, je zašlapávaná ako niečo, čo zavádza pri vyčerpávajúcich pokusoch naplniť v prvom rade jednotlivé ambície.

Inscenácia teda na javisku ponúka to, čo sľubuje v bulletine – materiál na kritické premýšľanie o spoločnosti, v ktorej žijeme a o tom, aké úlohy v nej zohrávame my, ako jednotlivci. Najsilnejšie nás k takýmto zamysleniam núti tam, kde sa stíši, kde nechce byť nasilu vtipná a zbytočne aktuálna. Napríklad pri výstupe dvoch manželov, ktorí plnia svoj luxusný bazén svojou draho zaplatenou vyprázdnenosťou. Je preto škoda, že sa v iných scénach a výstupoch až príliš často utápa v lascívnych fórikoch a prvoplánových aktualizáciách, ktoré zbytočne rozriedujú podstatu inak silnej a zaujímavej výpovede.

REKLAMNÝ BLOK

PLATENÁ INZERCA

DIVADELNÉHO ŠTÚDIA ROSART

HĽADÁM: AU PAIR

Čauko, s mojou láskou hľadáme operku pre synčeka.

Náplň práce: Kímiť dieťa výhradne **SLOVENSKÝM** jedlom, nevyzerať

lepšie ako ja, vo voľnom čase pozeráť len **SLOVENSKÉ** telenovely!

Preferujem neatraktívne ženy. Ak sa ťa môj manžel dotkne, automaticky dostaneš výpoveď!

Etnikum nezohráva úlohu, ale ak nastúpiš, vyberieš si slovenské meno.

Ak ťa dieťa začne mať radšej ako svojich rodičov, výpoveď!

Zn.: Skvelí rodičia chcú len drobnú výpomoc na 17 hodín denne.

Minimálna mzda.

PREDÁM SKVELÉ MIESTO NA PARKOVANIE

A nie len jedno, ale stovky v každom meste na svete. Časovo neobmedzené a za bezkonkurenčnú cenu.

Kúpte si už dnes svoj preukaz ZŤP a nikdy viac sa netrápte so zdĺhavým parkovaním.

Nájdete ma na rohu Vašej ulice v skorých ranných hodinách.

PONÚKAME PRÁCU

Si mladý a aktívny? Si komunikatívny a máš rád prácu s ľuďmi? Priťahuje ťa predstava zamestnania s neustále sa meniacou klientelou? Možno hľadáme práve teba!

Pracuj v pohrebnom ústave!

Podmienky: minimálne dva roky praxe, vzdelanie v egyptskej mumifikácii, byť aspoň posledného pol roka plne živý.

Médiá neberieme!

Zn.: Prines si dobrú náladu!

SMÚTOČNÝ OZNAM

S hlbokým smútkom v srdci oznamujeme, že naša drahá a národom milovaná matka a herečka Roberta Fica dnes, 19.11.2021, tragicky zahynula.

Jej pohreb sa bude konať zajtra na Národnom cintoríne.

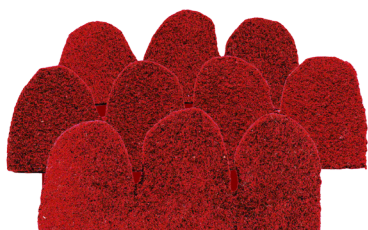
!!!Pozor, zmena – miesto na cintoríne sa predalo, pohreb sa nekoná!!!

A už dnes si môžete kúpiť jej exkluzívnu biografiiu!

Len za 6,99,-! Áno, čítate správne, len 6,99,-!

Tak na čo ešte čakáte?

Češť jej pamiatke.

AUTOR: A.H.

ODPOSLECHNUTO NA ROZBOŘE INSCENÁCIE Z PRVÉHO A DRUHÉHO DŇA

DIVADLO NA TRAKOCH, DZJÉRA DO SVETA

REDAKTORI PRVÝCH 15 MINÚT:

Hmmm....stále nám to nefunguje.

MÓDNE ZHODNOTENIE SITUÁCIE GABRIELY ČECHOVEJ:

No... ani kostým Vám nepomohol.

DIVADLO PARADOX, MEDVEĎ - NOS

ZMÄTENÝ POROTCA:

Niekedy som nevedel, či je to iba skok, alebo nejaký mindfuck. – Miklós Forgács

SPARTAKIÁDA PODĽA FORGÁCSA:

Tie konvenčné veľké gestá...(do priestoru mácha rukami) nevyzerali ani dobre, ani dostatočne hnusne.

– Miklós Forgács

STRATILI SME PO CESTE:

Viete, ak to bol zámer, tak sme ho teda nenašli.

– Roman Gombarček

BRM, BRM:

Zrazu som sa cítil, akoby sme štartovali starý, zamrznutý trabant... tak sme ho naštartovali a on znova skapal.

– Roman Gombarček

IDEME DO ZOO?:

Nechcel som narúšať Medveďa.

– Peter Červený, režisér inscenácie

DIVADLO ZELIENKA, DETVIANSKA NÁTURA

FLORIDA STYLE:

Bolo mi ľúto tej víby... trochu vyzerala ako palma, keď človek privrie jedno oko. – Gabriela Čechová

SPOILER!!!:

Veľmi dobrá divadelná scéna, škola...bum... svadba... bum... oslava... bum... smrť, joj to som teraz prezradil.

– Roman Gombarček

ZÁHORÁCKE DIVADLO, SVATUŠKÁR

OSTENTATÍVNY NÁZNAK PRÍTOMNOSTI RESPONDENTA:

HUHUUHU, já sem tady! – Ivan Fodor

TRVALÁ Z CHEMLONU:

Celé je to fuj a ešte aj s negustióznymi parochňami.

– Miklós Forgács

S OBDOBÍM PRICHÁDZA ORBA:

My sme to predstavenie na jeseň ešte trochu hrali a trochu sme to preorali... – Ivan Fodor

FALANGÍR, IŠEL MACEK

RÝCHLO, JASNE, STRUČNE, VÝSTIŽNE:

Podme na to, už ste sa načakali... už sa vám dá spať, vidím to na vás. – Roman Gombarček

GOMBARČEKOVE FANTÁZIE:

Mazať si brucho medom... to budeme robiť keď tu spolu budeme. – Roman Gombarček

Teraz si trochu premýšľam sám so sebou.

– Roman Gombarček

PRAKTICKÁ ŽENA:

Že to máte také rozstrapkané, ja by som vám to hneď obšila... – Gabriela Čechová

Z PREDŠKOLSKÉJ PEDAGOGIKY:

Tak stále som hovorila deťom, však z chuti však čo.

– Beina Reifová, režisérka

FESTIVALOVÝ DENNÍK BELOPOTOCKÉHO MIKULÁŠ 2021, 2. ČÍSLO

VYDÁVA A TLAČÍ: LIPTOVSKÉ KULTÚRNE STREDISKO, LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ · ŠÉFREDAKTOR: JAKUB MOLNÁR
REDAKTORI: ZUZANA GALKOVÁ, ALŽBETA HORECKÁ, SILVIA MATEJČÍKOVÁ · FOTO: JAKUB JANČO, MÁRIA VAŠICOVÁ
GRAFICKÁ ÚPRAVA: LINDA PAVELKOVÁ, · ROK VYDANIA: 2021, NÁKLAD: 50 KUSOV, NEPREDAJNÉ.
NEPREŠLO JAZYKOVOU KOREKTÚROU.

HLAVNÝ PARTNER,
VYHLASOVÁTEĽ
A ODBORNÝ GARANT

HLAVNÝ ORGANIZÁTOR

HLAVNÝ PARTNER

SPOLUUSPORIADATELIA

MEDIÁLNI PARTNERI

